

cena — pokiaľ presahuje to, čo bolo vložené vlastníkom do nedielu — pripadne štátu.

Po uplynutí 10 rokov od prídeltu môže byť dané povolenie k scudzeniu z dôvodov vhodnosti, ale ustanovenie o vydaní prebytku z kúpnej ceny platí i tu.

Je tedy patrné, že kúpopredajná smluva môže byť platná len po jej schválení Štátnym pozemkovým úradom, a to len v rámci schválenia, a že akákoľvek aj vedľajšia úmluva, ktorá materiálne súvisí s týmto úkonom — v súdenom prípade prevzatie dlhu prevoditeľ a mimo kúpnej ceny v smluve uvedenej —, nemôže založiť právny záväzok a to ani vtedy, keby žalovaní z akéhokoľvek dôvodu neprispeli k tomu, aby sa kúpopredajná smluva mohla stať predmetom schválenia.

Za tohoto stavu veci nevიაže žalovaných, že na krytie sporného dlhu podpísali žalobníkovi zmenku, že sľubovali mu zaplataenie zmenkovej sumy v určitom čase a bez výhrady, — lebo žalobníková vedomosť o tom, za akých okolností došlo k prevzatiu ich dlhu, vylučuje jeho dobromyseľnosť aj keďby nebolo bývalo s ním výslovne ujednané, že zmenky môže uplatniť až po schválení úkonu Štátnym pozemkovým úradom. Preto nemá v spore význam okolnosť, že dodatok osvedčenia z 22. septembra 1931 tohoto obsahu je falzum.

Žalobník síce netvrdil v spore, že by mu nebolo bývalo známe práve v dobe, keď prijal sľub žalovaných, že títo ujednávali kúpu nehnuteľnosti, dotyčne ktorej bolo potrebné schválenie Štátneho pozemkového úradu; v súdenom prípade nemohol by sa však žalobník dovolávať toho preto, lebo úkon sporného prevzatia dlhu žalovanými v o č i n e m u stal sa bezplatne. Netvrdil totiž, že by bol sprostil svojho pôvodného dlžníka dotyčného záväzku a keďby sa aj bolo tak stalo, tento súc priamo zúčastnený na neplatnom ujednaní, nemohol by ani uplatňovať také sprostienie.

Pretože podľa právneho stanoviska žalobník nemohol právom uplatniť spornú zmenku proti žalovaným, bolo treba rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a rozhodnúť ako sa stalo.

Čís. 14736.

Po zahájení vyrovnacieho pokračovania na dlžníkovo imanie je podľa § 12 vyrovnacieho poriadku exekúcia síce neprípustná, avšak na túto prekážku nemôže hľadať rekurzný súd, ak ide o rekurz, ktorý má byť odmietnutý, lebo bol opozdene podaný.

(Rozh. z 27. XI. 1935, R IV 450/35.)

Súd prvej stolice vyhovel žiadosti o povolenie exekúcie, hoci bolo proti exekútovi v behu vyrovnacie pokračovanie. Proti tomuto usneseniu podal exekút rekurz po uplynutí lehoty, rekurzný súd sa však prez to zaoberal rekurzom meritórne a žiadosť o povolenie exekúcie zamietol z dôvodu, že ustanovenie § 12 vyrovnacieho poriadku, podľa ktorých po zahájení vyrovnacieho pokračovania nemôže byť na imanie dlžníka nadobudnuté sudcovské záložné právo, sú kogentné. Naj-

v y š š í s ú d usnesenie rekurzného súdu zmenil tak, že rekurz exekúta proti usneseniu súdu prvej stolice odmietol. D ô v o d y :

Jak je vidno z exekučných spisů okresního soudu v U. exekuci povolující usnesení soudu první stolice bylo doručeno exekutu dne 23. února 1935. Proti tomuto usnesení podal exekut rekurs po plynutí osmidenní rekursní lhůty (§ 42 b) exek. z. a § 552 Osp.), totiž dne 9. března 1935. Poněvadž rekurs byl podán opožděně, nebylo lze rekurs meritorně vyříditi, nýbrž bylo povinností rekursního soudu rekurs jako opožděný odmítnouti. Při řešení této formální otázky jest bez významu okolnost, že předpisy § 12 vyrov. ř. jsou kogentní právní povahy, neboť může se k této překážce přihlížeti jen tehdy, jestliže se o ní dověděl rekursní soud z přípustného opravného prostředku (Sb. n. s. 14.014).

Čís. 14751.

Vydanie zabavených a do súdneho uschovania prevzatých hnuteľností exekútovi v dôsledku exekútovho rozkladu avšak skôr, než usnesenie vyhovujúce rozkladu stalo sa pravoplatným, je porušením úradnej povinnosti v smysle § 1 zákona z 12. júla 1872 čís. 112 r. z.

(Rozh. z 2. XII. 1935, Co III 1/35.)

Okresný súd v P. usnesením zo dňa 11. marca 1932 povolil v prospech žalujúcej strany proti Eugenovi F. exekúciu zabavením a uschovaním hnuteľností. Proti usneseniu, povoľujúcemu exekúciu, resp. proti jej výkonu, podal exekút rekurz, resp. rozklad, ktorému okresný súd usnesením zo dňa 9. apríla 1932 vyhovel, exekúciu a exekučné úkony medzitým vykonané zrušil (z dôvodu, že na návrh exekúta s účinkom od 16. marca 1932 započaté bolo vyrovnanie pokračovanie) a nevyčkávi pravoplatnosť svojho usnesenia zabavené veci vydal z úschovy exekútovi. Rekurzný súd usnesenie okresného súdu v P. zmenil (z dôvodu, že žalujúcej strane prislúchalo právo na zvláštne uspokojenie). Usnesenie rekurzného súdu došlo okresnému súdu v P. dňa 29. októbra 1932 a bolo doručené stranám dňa 31. októbra 1932. V exekúcii nebolo však pokračované, hoci právny zástupca žalujúcej strany opätne vzatie zabavených vecí do úschovy u súdu niekoľko ráz ústne súril. Exekút Eugen F. medzitým zabavené hnuteľnosti rozpredal a pohľadávka žalujúcej strany stala sa tak nedobytnou. Syndikátnym sporom domáhala sa žalujúca strana náhrady škody, ktorú utrpela tým, že sa jej pohľadávka stala nedobytnou.

V r c h n ý s ú d žalobu zamietol. D ô v o d y : Podľa § 38 ex. zák. ak sa v dôsledku rozkladu zruší po prípade zmení pokračovanie alebo opatrenie výkonného orgánu, má rekurz, podaný exekventom proti takémuto súdnemu usneseniu, odkladný účinok natoľko, že vykonané exekučné úkony majú byť zachované s právnym účinkom závislým od vybavenia rekursu až do jeho meritórneho vybavenia. Ak teda okresný súd zabavené veci vydal zo súdnej úschovy exekútovi, nevyčkávi pravoplatnosti svojho usnesenia z 9. apríla 1932, konal proti zákonu a porušil